

Her şey, **Tim** ve **Lea**'nın ormanda içi kitaplarla dolu bir ağaç evini keşfetmesiyle başladı.

Lea'nın kurcalama huyu sayesinde gerçeği keşfetmeleri çok uzun sürmedi:

Sihirli bir Ağaç Evi bu.

Zamanda yolculuk yapmak için bir giriş kapısı.

Artık onları durdurmak imkânsız.

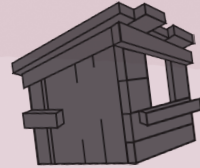
Şimdiki yolculukları Ay'a.

Sihirli ağaç evinin sahibi Morgan le Fay kayıp.

Ona ulaşmak için Tim ve Lea'nın bulmacanın

dördüncü parçasını da keşfetmeleri lazım.

Yardım etmeye ne dersin? Bol şans!

Zamanda
iyi yolculuklar.

*Jacob ve Elena Levi ile
Aram ve Molly Hanessian için...*

domingo

SİHİRLİ AĞAÇ EVİ 8 - AY'A SEYAHAT
MARY POPE OSBORNE

Bu kitap ilk kez 1996 yılında Random House Children's Books, New York tarafından ABD'de "Magic Tree House - Midnight On the Moon" adıyla yayımlanmıştır. Kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Magic Tree House® Mary Pope Osborne'un tescilli markasıdır.
© 1996, Mary Pope Osborne
İllüstrasyonlar © 1996, Sal Murdocca
Kapak © Random House Group Limited

Türkçe yayın hakları:
© 2018 Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.
Sertifika No: 12746
Domingo, Bkz Yayıncılık markasıdır.

Çeviri: Duygu Dalgakıran
Editör: Anıl Ceren Altunkanat
Sayfa ve kapak uyarlama: Betül Güzhan
İllüstrasyon renklendirmesi: Duygu Topçu

ISBN: 978 605 198 041 6

Baskı: Mayıs 2018
İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri
Çobançeşme Mah. Altay Sok. No: 8 Yenibosna - Bahçelievler İstanbul
Tel: (212) 496 11 11 Sertifika No: 10614

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tümünün veya içeriğinin herhangi bir bölümünün yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi yöntemi dahil, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılması yasaktır.

Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.
Şahkulu Mah. Büyük Hendek Cad. Brot Apt. No: 4 D: 10, 34421 Beyoğlu İstanbul
Tel: (212) 245 08 39
e-posta: domingo@domingo.com.tr

www.domingo.com.tr

Sihirli Ağaç Evi

8

Ay'a Seyahat

Mary Pope Osborne

İllüstrasyonlar: Sal Murdocca

Çeviri: Duygu Dalgakıran

 domingo

Giriş

Bir yaz günü Dragos'taki Rüzgârlı Dere Ormanı'nda gizemli bir ağaç evi belirdi.

Sekiz yaşındaki Tim ve yedi yaşındaki kız kardeşi Lea ağaç evine tırmandılar. Ev, kitaplarla doluydu.

Tim ve Lea çok geçmeden ağaç evinin sihirli olduğunu fark ettiler. Ağaç evi onları kitaplardaki yerlere götürebiliyordu. Tek yapmaları gereken, kitaptaki bir resmi gösterip oraya gitmeyi dilemekti.

Tim ve Lea bu sayede dinazorların, şövalyelerin, piramitlerin, korsanların, ninjaların zamanına ve Amazon Ormanları'na gittiler.

Yolculukları sırasında ağaç evinin Morgan le Fay'e ait olduğunu keşfettiler. Morgan, Kral Arthur'un zamanında yaşamış, sihirli güçleri olan bir kütüphaneciydi. Zaman ve mekânda yolculuk ederek kitaplar topluyordu.

Bir gün Tim ve Lea bir not buldular. Notta Morgan'a sihir yapıldığı yazıyordu. Tim ve Lea, Morgan'ı kurtaracak dört özel parçayı bulmak için sihirli ağaç evi ile yolculuklara çıkmaya başladılar.

Fıstık adlı bir farenin yardımıyla Tim ve Lea eski Japonya'da ilk parçayı, Amazon Ormanları'nda ikinciye ve Buz Devri'nde üçüncüyü buldular.

Şimdi Tim, Lea ve Fıstık son parçayı bulmaya hazır... *Ay'a Seyahat*'te.

1

Ay Işığında

“Tim!” diye fısıldadı bir ses.

Tim gözlerini açtı. Ay ışığının aydınlattığı odasında biri vardı.

“Haydi uyan ve giyin.” Bu kız kardeşi Lea’ydı.

Tim lambasını yaktı. Gözlerini ovuşturdu.

Lea yatağın yanında dikiliyordu. Üstünde eşofman üstü ve kot pantolon vardı.

“Haydi, ağaç evine gidelim,” dedi.

“Saat kaç?” diye sordu Tim. Gözlüğünü taktı.

“Saate bakma,” dedi Lea.

Tim saatine baktı. “Ne!” dedi. “Daha gece yarısı. Çok karanlık.”

“Hayır değil. Ay ışığı etrafı yeterince aydınlatıyor,” dedi Lea.

“Sabahı bekle,” dedi Tim.

“Hayır, şimdi,” dedi Lea. “Dördüncü parçayı bulmamız gerek. İçimden bir his dolunayın bize yardım edeceğini söylüyor.”

“Bu delilik,” dedi Tim. “Uyumak istiyorum.”

“Döndüğümüzde uyuyabilirsin,” dedi Lea. “Nasıl olsa zaman hiç geçmemiş olacak.”

Tim içini çekti. “Of, olamaz,” dedi.

Ama yataktan kalktı.

“Yaşasın!” diye fısıldadı Lea. “Arka kapıda buluşuruz.” Parmak ucunda yürüyerek Tim’in odasından çıktı.

Tim esnedi. Kot pantolonunu, eşofman üstünü ve spor ayakkabılarını giydi. Not defterini ve kalemını çantasına koydu. Ardından merdivenlerden aşağı süzüldü.

Lea arka kapıyı açtı. Sessizce dışarı çıktılar.

“Dur!” dedi Tim. “Fenere ihtiyacımız var.”

“Hayır, yok. Sana söyledim, ay ışığı zaten yolumuzu aydınlatacak,” dedi Lea ve ilerledi.

Tim içini çekip peşinden gitti.

Lea haklıymış, diye düşündü Tim. Ay öyle parlaktı ki kendi gölgesini görebiliyordu. Etrafındaki her şey gümüş rengine boyanmış gibiydi.

Biraz sonra sokaklarından çıktılar. Rüzgârlı Dere Ormanı'na girerken Lea önden yürüyordu. Ağaçların altı daha karanlıktı.

Tim başını kaldırıp yukarı baktı ve ağaç evini aradı.

“İşte, orada!” diye seslendi Lea.

Sihirli ağaç evi ay ışığında parlıyordu.

Lea ip merdiveni tuttu ve tırmanmaya başladı.

“Dikkatli ol, yavaş çık,” dedi Tim.

Sonra o da arkasından tırmanıp ağaç evine girdi.

Ay ışığı pencereden içeri süzülüyor, tahta zemindeki M harfini parlatıyordu.

M harfinin üstünde üç şey vardı: ninjaların zamanından gelen *mercan taşı*, Amazon Ormanları’ndan gelen *mango* ve Buz Devri’nden gelen *mamut kemiği*.

“Bir parçaya daha ihtiyacımız var,” dedi Lea. “Sonra Morgan sihirden kurtulacak.”

Viyk.

“Fıstık!” dedi Lea.

Tim alacakaranlıkta minik fareyi gördü.

Açık bir kitabın üstünde oturuyordu.

“Bizi bu saatte görmeyi beklemiyordun, değil mi?” dedi Lea.

Fıstık’ı aldı. Tim de açık kitaba uzandı.

“Peki, şimdi nereye gidiyoruz?” diye sordu Lea.

Tim kitabı ay ışığına tuttu.

“Of,” dedi. “El feneri getirmem gerektiğini biliyordum. Hiçbir şey okuyamıyorum.”

Birtakım şemalar ve karanlık resimler olduğunu görebiliyor ama tek kelime bile okuyamıyordu.

“Kapağa bak,” dedi Lea.

Kapaktaki harfler daha büyüktü. Tim gözlerini kısarak baktı.

“Kitabın adı *Merhaba Ay*,” dedi.

Lea nefesini tuttu.

“Ay’a mı gidiyoruz?”

“Tabii ki hayır,” dedi Tim. “Tonlarca ekipman olmadan Ay’a gitmek mümkün değildir.”

“Neden?”

“Çünkü Ay’da hava yok. Nefes alamayız. Sadece bu da değil. Eğer gündüzse pişerek, geceyse donarak ölürüz.”

“Ayyy!” dedi Lea. “O halde sence nereye gidiyoruz?”

“İnsanların astronot olmak için eğitim aldıkları bir yere belki.”

“Kulağa güzel geliyor,” dedi Lea.

“Evet,” dedi Tim. Astronot ve uzay bilimcilerle tanışmak en büyük hayallerinden biriydi.

“O zaman dileği söyle,” dedi Lea.

Tim kitabı tekrar açtı. Kubbe gibi bir yapının olduğu resmi göstererek, “Burada olmayı diliyorum,” dedi.

Rüzgâr esmeye başladı.

Ağaç evi dönmeye başladı.

Giderek daha hızlı, daha hızlı ve daha hızlı döndü.

Sonra birden sessizlik oldu.

Mutlak sessizlik. Bir sessizlik ne kadar sessiz olabilirse o kadar.